

METODA PEDAGOGIKI ZABAWY

Zabawa była znana człowiekowi od samego początku jego istnienia. Pedagodzy opracowali wiele definicji terminu „zabawa”. Niektórzy określają ją jako specjalną, naturalną, wrodzoną metodę uczenia się człowieka.

E. Hurlock wyróżniła 4 zasadnicze funkcje zabawy:

1. Funkcja kształcąca – polega na tym , iż dziecko w zabawie kształci swoje zmysły wzbogaca wiedzę o świecie , poznaje samego siebie , rozwija język i umiejętność komunikowania się , uczy poznawać swoje możliwości i dokonywać samooceny ;

2. Funkcja wychowawcza – zabawa rozbudza u dziecka określony stosunek do otoczenia społecznego , poznaje normy społeczne i reguły postępowania , uczy się rzetelności i uczciwości ;

3. Funkcja terapeutyczna – dziecko podczas zabawy uwalnia się od napięć i emocji , uczy się różnych sposobów wyrażania swoich uczuć oraz rozwiązywania swoich problemów ;

4. Funkcja projekcyjna – dziecko w zabawie wchodzi w różne sytuacje, wykonuje różne zadania, pełni różne role i dzięki temu ujawnia swoje właściwości. Natomiast wychowawca może odkryć i lepiej poznać mocne i słabe strony wychowanka.

Pedagogika zabawy nie jest dyscypliną naukową lecz symboliczną nazwą metodycznych poszukiwań ułatwiających pracę z grupą, proces uczenia. Proponuje ona działania dające członkom grupy możliwość rozwoju w atmosferze zaufania, wzajemnej akceptacji, bez względu na wiek i umiejętności, wyzwala aktywność twórczą i ciekawość, ułatwia kontakty z innymi, ze sobą i otaczającą rzeczywistością.

Na zajęciach prowadzonych metodami pedagogiki zabawy obowiązują określone zasady:

- **dobrowolności** – decydowanie o swojej aktywności w atmosferze wolnej od nakazów; wychowawca jedynie zachęca, zaprasza do uczestnictwa w zabawie;
- **wielopoziomowość komunikacji** – świadome porozumiewanie się na poziomie werbalnym i niewerbalnym, rzeczowym (wymiana logicznych i prawdziwych informacji) i emocjonalnym (wyrażanie, odczuwanie, akceptowanie uczuć swoich i innych);
- **unikanie rywalizacji** – rezygnacja z podziału na zwycięzcę i przegranych, uczenie współpracy i współdziałania z innymi;
- **różnorodność środków wyrazu** – umożliwienie przekazywania treści i emocji poprzez oddziaływanie na różne zmysły. Stosuje się podczas zajęć wszystkie media, ruch, dotyk, gest, taniec, malowanie, lepienie oraz pantomimę.

Wszystkie te zasady wzmacniają relacje w grupie, uczą wyrażania uczuć, budują zaufanie do prowadzącego i całej grupy.

Pedagogika zabawy prezentuje także szeroki wybór metod, których celem jest ożywienie kontaktów między ludźmi. Metody te likwidują lęk, obawę i strach, napięcie mięśni oraz napięcia psychiczne, angażują w działanie całą osobę wszystkie jej zmysły, wyzwalają twórczą aktywność, uczą współpracy z innymi.